

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Oznanila se plačujejo od dvostopne petit-vrste za enkrat 16, za dvakrat 24 in za trikrat 30 vinarjev.

Gospodarske stvari.

Uničevanje senenega ali kislega črvička na trtah v jeseni.

V štev. 13. letošnjih „Dol. Novic“ je bilo že povedano, da se bode ta trtni škodljivec, kateri se je v letošnji spomladi po naših dolenjskih vinogradih v tako veliki in pogubonosni meri prikazal, v jesenskem času še enkrat toraj v drugič prikazal, namreč v drugi polovici mesca avgusta. Takrat, v štev. 13, navedeno je bilo tudi, kako da gre metulja ali vešo tega škodljivca v spomladnem času ali pa na jesen loviti. Povedali smo namreč, da je treba o pravem času več ko mogoče plitvih skledic (latvic) v vinograde zanesti, ter jih sem ter tje med trtami vodoravno na tla položiti. V sklede je treba vode naliti, v sredo vode pa male svetilke, napolnjene z oljem ali petrolejem postaviti, zažgati in čez noč goreti pustiti. To sredstvo koristi vsled tega, ker imajo metuljčki ali veše to lastnost, da kaj rade v plamen letajo, ter se v istem osmodijo, ali pa da padejo pri obkroženju plamena v vodo v kateri utonejo. Takrat,

v štev. 13 „Dol. Novic“ je bilo pa že tudi povedano, da se morajo tega sredstva, ako se hoče, da bode izdalo, vsi vinogradniki kar od kraja lotiti. No druga polovica mesca avgusta se približuje, in z vso resnobo gre na to misliti, da se vinogradniki uničevanja tega škodljivca z vso resnobo lotijo. Do takrat preskrbel naj bi si vsak gotovo množino primernih skled in svetilk, ter jih v vinogradu tako razpostavil, da bi jih prišlo na vsako oralo vsaj 10. Razpostaviti se jih mora pa ne le po novih vinogradih, ampak posebno tudi po starih, kajti ravno po starih ima ta škodljivec narveč zakotič. Da bode posestnikom vinogradov mogoče tem lažje to storiti, poskrbelo je vodstvo kmetiške šole na Grmu izdelovanje primernih skled in svetilk v Novem mestu. Skleda z petrolejsko svetilko št. 3 vred, stala bode le 40 vinarjev. Dobile se bodo pa te priprave pri gospodu Fr. Seidl-nu v Novem mestu, ker se mora pa dotične sklede šele v Kandiji pri pečarju gospodu Appe-tu izdelati, svetilke pa šele iz tovarne naročiti, store pač vsi tisti vinogradniki, kateri so voljni lovljenja veše kislega črvička se lotiti, da koj po prečitaniu teh vrstic gospodu

PODLISTEK.

Biseri iz Suhe Krajne.

Nabral Hinjski.

Dolgo časa nisem ničesar vedel o Suhi Krajini. Šele kot dijak višjih šol sem bral to ime na zemljevidu naše dežele. In tedaj sem si predstavljal ta kraj kot nekaj najpustejšega, najžalostnejšega, kar hrani v sebi naša ožja domovina. Kot dijak sem rad popotoval, a Suhe Krajne sem se vedno izognil. A, kakor pravijo, da se kolere najprej naleze tisti, ki se je najbolj boji, tako se je zgodilo z menoj. Dokončavši svoje študije dobil sem prvo službo v Suhi Krajini in sicer v njenem središču — v Hinjah. Pokoren povelju svojih višjih sem šel na odkazano mi mesto, nič kaj vesel. Tako nekako kisló sem se držal kakor tisti, ki je ugriznil v nezrelo jabelko. Pa — čemu se človek na svetu ne privadi! Tudi jaz sem postal v Suhi Krajini domač in ne vidim več samo kamenja, slabih, nepopravljenih potov in zakrpanih, lesenih bajt — ne, moje oči najdejo v tej puščavi, v tem zloglasnem

kraju tudi veliko lepega, najdejo marsikak biser. In nekaj teh biserov, kar sem jih nabral dosedaj, hočem pokazati cenjenim bralcem „Dol. Novic.“

I. Krajinska pesem.

Vsako ljudstvo je ponosno na svoje narodne pesmi, zlasti na ono pesem, ki najbolj opeva njih težnje, slavne čine in opisuje njih šege in navade. Nekako ponosno govorijo ljudje tuje, ki pride k njim in jih shiši peti: „Glej, to je naša pesem.“ — In da bi Kranjčani bili brez tega bisera, brez svoje pesmi — ne, tako daleč še niso zaostali za drugimi ljudstvi. Imajo jo in še prav lepo.

Precej prvi večer po svojem dohodu v Krajino sem se otresel otožnih mislij, ki so jih povzročila v meni slaba pota, skalovje in jarki. Precej prvi večer mi je igralo srce veselja, ko sem videl, da je Krajina res posuta s kamenjem, a da bivajo tu ljudje mehkih čutečih src, ljudje, ki svoja čustva radi izlivajo v vesele, mило doneče pesmi. Z vidnim veseljem sem poslušal nekoliko časa, a ko so začeli ono: „Fantje po polj gredo“ in o Mariji, kako je „rajjala“, pomagala sem tudi jaz, a le bolj po tihem, da ne bi kaj

Fr. Seidl-nu v Novo mesto pišejo, koliko skled in svetilk bodo kupili. Ako se to ne stori, ne bode mogoče v pravem času sklede in svetilke pripravljene imeti, kajti na negotovo spečanje ne bode nihče hotel sklede izdelati ter svetilke naročiti.

Z ozirom na to, da si z lovenjem več kislega črvička naše vinograde, osobito naše nove, z kaj velikimi stroškami zasajene vinograde, pred uničevanjem grozdja prav gotovo do neke mere obvarjemo, naj bi pač vsaj vsi inteligentni vinogradniki na mali potrošek, potreben za omislitev skled, svetilk ter petroleja negledali, marveč vsi naj bi si jih naročili. in z 15. avgustom pričeli naj bi svetilke po vinogradih v mirnih nočeh prižigati. V nemirnih nočeh svetilk prižigati se ve da ni treba, ker jih veter koj ugasne, in ker je dognano, da veše kislega črvička, sploh le v gorkih ter tihih nočeh okolo letajo. Na delo toraj z združenimi močmi.

Naši svinjaki.

Od dobrega svinjaka zahtevamo, da je suh, po leti hladen in po zimi gorak. Taki svinjaki so zdravi in ugodni za rejo prašičev.

Vlažni svinjaki pa niso zdravi. V takih svinjaki nam prašiči raje bolehajo, posebno na revmatičnih boleznih. Istotako napačni so svinjaki, ki so po zimi mrzli, po leti pa vroči. V takih svinjaki se tudi živali dobro ne počutijo. Posebno slabi so mrzli svinjaki za požlahtnjene prašiče in za mlade praseta.

pokazil in zmešal melodije. Prišlo jih je na vrsto nekaj, kakor ona o „Rožmarinu“, „Sarafan“ i. t. d. Nazadnje se pa oglasi tisti, ki je pel prvi glas in reče:

„Kaj pa Krajniška pesem! Na to smo pozabili.“

„Saj res, Krajniško pesem še zapojmo.“ In krepko in čvrsto zadoni iz šestere grl:

Trinajst je vasij, ki po fari stoje,
Najlepša med njimi je Ratenska vas,
Pa je ni večje, kakor je Zvirče,
Če prav je velik Visejc.

Lopata, Vrh, Prevc so zauber vasi,
V vsaki se cerkvena tudi dobi.
Lipje, Vrh, Sela so pa vesela
Kakor Hrib, Lazna in Pleš.*)

Nimamo žage in malna tud' ne,
Pa vendar se dile in moka dobé.
V Žužemberk tečem, hitro prinesem.
Dobra je moka za kruh.

*) Te vasi so vse v Hinjski fari.

Pri nas na Dolenjskem imamo sploh lesene svinjake. Ti svinjaki se postavljajo tako, da imajo vzvišena tla. Na ta način dosežemo, da so svinjaki bolj suhi, ker se vsa moča sproti odceja pod svinjak.

Ta naprava pa ni popolnoma dobra. Skoraj povsod se lahko opazuje pri naših lesenih svinjaki, da je pod svinjakom celo močvirje, tako je zemlja napojena z gnojnico in prašičjim blatom. Ta nesnaga kvari zrak v okolici svinjaka, posebno v poletni vročini. Razun tega se pa tudi prav po nepotrebnem izgubi veliko gnojnice v zemljo. V zimskem času pa opazujemo, da so taki svinjaki bolj mrzli, ker niso spodaj pri tleh nič zavarovani pred mrazom in burjo.

To so pomanjkljivosti, katere treba pri naših svinjaki odpraviti.

V novejšem času se priporoča, postavljati lesene svinjake naravnost na tla, toda ne na golo zemljo ampak na podzidje. Stene svinjaka se postavijo na podzidje (temeljni zid), sredi se pa napravi tlak iz opeke ali pa iz betona, kar je še boljši.

Taki svinjaki so bolj snažni in sploh bolj zdravi in pripravi.

Vsa moča se odceja iz takih svinjakov po tleh s pomočjo plitvih žlebov, ki se napravijo v tlak in speljejo po najkrajši poti iz svinjaka v gnojnično jamo.

Navadno imajo taki svinjaki spredaj hodnik, da so korita pod streho in da nas ne more ne sneg ne dež nadlegovati, kedar pokladamo krmo. Ta hodnik je zadelan od spredaj z leseno steno, v katero se napravijo potrebna vrata in okna. Taki zakriti hodniki so res dobri, tudi zaradi tega, ker odvrtaajo v poletnem času vročino,

Nimamo tudi tekoče vode,
Pa vendar se v Hinjah studenci dobé.
Če pa je suša, se pa poskuša
Kakšna je Krka za pit.

Nimamo tudi teh vinskih gorij
Pa vendar se v Hinjah tud' trta dobi.
V Gradencu, v Hinjah in po žlebinah
Znajdejo trtice se.

Nimamo ceste in tud' ne mest,
Čast, hvala Bogu, — to nas nič ne košta,
Saj pa po poti, vsakem koti
Krajncan prav lahko krevsa.

Žvinco redimo, le-ta nas živi,
Sicer se pa d' narček tak težko dobi.
Vol'ke prodamo, pa ga le imamo
D' narca, da si kupmo soli.

V Hinjah imamo duhovna tud' dva
Učita, syarita lepo nas oba.
Zato pa pojemo čast, hvalo dajemo mi
Krajncani svet' mu Bogu.

po zimi pa mráz. Hodnik je saj en meter širok in tudi tlakan z opeko ali pa z betonom.

Ako je več svinjakov v eni vrsti, se v tem slučaju posamezni svinjaki spredaj in od strani ne pregradé gor do stropa, ampak le tako visoko, — navadno 1 meter in 30 centimetrov —, da se s hodnika lahko vidi v vsak posamezen svinjak.

Ker so tako zgrajeni svinjaki bolj pripravi in bolj zdravi, je želeli, da jih začnejo po tem načinu tudi naši boljši posestniki postavljati, kadar postanejo stari svinjaki slabi. Imoviti posestniki storé seveda najbolj, ako zgrade čisto zidane svinjake, ki so še boljši, za-to pa tudi dražji kakor ti.

Ako pa ne zmoremo toliko, da bi postavili svinjak na podzidje in da bi tlakali tla, potem skrbimo za to, da se postavi svinjak na suh prostor in da se odteka gnojnica izpod svinjaka na gnojišče oziroma v gnojnično jamo, kajti takega močvirja in take gnjilobe, kakor jo nahajamo pod sedanjimi svinjaki, ne smemo iz zdravstvenih ozirov trpeti.

Poleg svinjakov je treba tudi ograje, kamor se spuščajo prašiči, da se izprehodijo.

Te ograje naj so — če le mogoče — zadosti prostorne, obraščene s travo in zasajene z drevjem. Kaj pripravi zato so sadni vrtovi, kakoršne nahajamo po spodnjem Dolenjskem. V takih vrtovih se prašiči tudi pasejo, kar jim zelo ugaja.

Slabo pa je, če so te ograje majhne in tesne in vrh tega založene z gnojem. Po takih dvoriščih se živali ne morejo pregibati. Izkidani gnoj naj se ne pušča po svinjskih dvoriščih, ampak naj se spravlja na gnojišče. Tam je prostor zanj! Po svinjskem dvorišču naj se da pa prašičem prilika, da nekoliko rijejo po zemlji, kajti to veliko pripomore, da se živali bolje počutijo. Velika napaka je tudi, da se po naših krajih postavljajo stranišča tik svinjakov. Tega bi ne smeli nikjer trpeti. Ako je stranišče že ondu, naj se saj straniščni prostor tako pregradi, da ne morejo prašiči blizo, kajti znano je, da se po straniščnem gnoju nalezejo prašiči nevarne ikre. Straniščni gnoj ne spada na svinjsko dvorišče, temveč na kompost; dvorišče samo bodi pa očejeno od gnoja. Gnoj naj se večkrat pograbi in spravlja na gnojišče. Namesto da leži gnoj v debelih kupih na svinjskem dvorišču, skrbimo raje za to, — saj kar nas je boljših posestnikov, — da napravimo na dvorišču obzidano ali leseno banjo za kopanje prašičev, kajti kopanje prašičev v poletnem času vpliva neizmerno ugodno na dober počut živali in stem vred tudi na uspešnejšo rejo. Stroški, ki se zato izdajo, se nam povrnejo v najkrajšem času.

Politični pregled.

Deželni zbor kranjski je imel 17. julija zadnjo sejo. Letos je bilo ravno 40 let, kar zboruje kranjski deželni zbor. Ob enem pa je tudi potekla šestletna doba, za katero so bili poslanci voljeni. Treba bo toraj novih volitev, ki se bodo vršile za poslance kmečkih občin 12. septembra, 19. septembra bo volitev poslancev mest in trgov, 23. pa poslancev velikega posestva.

Presvetli cesar mudil se je 14. m. m. v Solnogradu. Tam so odkrili spomenik rajni cesarici Elizabeti na prostoru, na katerem se je l. 1898. zadnjikrat mudila na avstrijskih tleh. Ljudstvo je privrelo od vseh stranij sila veliko. Vladarja so povsod navdušeno pozdravljali. Ko je cesar ugledal spomenik rajne cesarice, se je razjokal.

Na **Tirolskem** so poleg Nemcev tudi Italijani v deželi. Le-ti bi bili radi popolnoma samostojni in imeli vse urade in oblasti ločene od nemških. To so zahtevali v deželnem zboru. Pa ker se ni ustreglo njih želji, začeli so se kujati in ne marajo več iti v deželni zbor, ter s tem zavirajo njega delovanje.

Na **Nemško** pride iz Kitajskega nek princ cesarja prosit odpuščanja, ker so Kitajci pri zadnjih nemirih ubili nemškega poslanika. Domu se ob enem vrača vrhovni poveljnik grof Waldersee; napravili mu bodo lepe svečanosti in slovesnosti, samo nihče prav ne ve zakaj. Posebnih zaslug Waldersee ne more izkazati. Sam cesar ga bo spremljal v prestolno mesto. — Zatiranje **Poljakov** traja še dalje. Poljske vojake-novince ki ne besedice nemškega ne umejo, hočejo večbati samo v nemškem jeziku. Koliko da bodo imeli pri tem prestat, vsakdo si sam lahko misli! Če se pa ne bodo priučili nemškemu jeziku, služiti bodo morali mesto dveh tri leta. To so oni „omikani in olikani“ Nemci, ki hočejo, da jih ves svet občuduje in posluša. No, tudi nam Slovencem bi se tako godilo in še slabše, da bi se uresničile želje Vsenemcev, ki bi celo Avstrijo radi na mah vtaknili v nenasitno prusko žrelo. Ali Nemcem tudi vera in cerkev ni več sveta, če se jim gre za njih nadvlado nad Slovani. Vlada je duhovnikom prepovedala, otroke učiti verouka v poljščini. Zato je nek župnik otroke spravil v cerkev in jih tam v domači besedi pripravljaj na sv. birmo. Kar prihrum v cerkev župan in orožniki in potem naznanijo župnika višjim oblastem, nasproti se je pa tudi nadškof pritožil pri vladi ter toži župana in orožnike radi motenja veronauka v cerkvi!

Italijani so vedno lačni — deželâ. Zadnja nesrečna vojska v Afriki jih je kaj malo spa-metovala, samo z zvijačo skušajo doseči, česar prej s silo niso mogli. Ravno nasproti Italiji čez adrijansko morje je Albanija, koder živi komaj 2000 Italijanov. Ta lepi kos zemlje jim silno diši. Italijani hočejo svet prepričati, da tam živi 20.000 njih sorojakov, da smejo zato sami na svojo pest v tej deželi ustanovljati šole in pošte, kar so tudi res že storili, kakor da so oni gospodarji dežele. Avstrija pač ne bo mirno gledala tega početja sosedov, katerih nenasitno grabežljivost že davno poznamo tudi mi Slovenci.

V Španiji se bije očiten boj zoper katoliško cerkev. Požiganje samostanov ter pobijanje cerkvâ, to je že dan za dnevom na vrsti. Ker se pa večina katoliškega vernega prebivalstva, ki je mimogrede rečeno tudi hude španske krvi, ne da peščici veri sovražnih ljudi strahovati in odvzeti najsvetejše pravice, zato je prišlo že do krvavih bojov. Vlada, brez moči in ravno od cerkvi sovražnih mogotcev odvisna, s strahom gleda, kaj bode iz tega, mesto da bi se oklenila ljudstva, ki bi jo navdušeno podpiralo. Pa še nekaj. Če se napadeni katoličani branijo, vpijejo nasprotniki: Mirujte, saj vam nič no-čemo; vi ste sovražniki države. Kaj ne, lepa poštenost to in svobodoljubje?

Portugalska država v kratkem ne bode mogla več plačevati vojakov in uradnikov, pa tudi ne upnikov, pri katerih je čez ušesa zadolžena. Bati se je splošne ustaje.

Rusi se branijo židov, kateri se vsepovsod usiljujejo, katerim se pa ravno pri nas godi izvauredno dobro. Izdali so prav stroge ukaze zoper žide in jih bo pač minulo veselje iti čez mejo na Rusko slepariti in zapeljavati ljudstvo. Žal, da ostanejo potem pri nas, koder imajo velik del kapitala v svojih pesteh, zato pa tudi velik del oblasti in moči v pravnem življenju.

Piše se nam:

Iz Novega mesta. [Občni zbor] obrtne za-druge za sodni okraj novomeški se je vršil 14. julija ob 10. uri dopoldan.

Bivši zadrugi načelnik J. Appe otvoril je zborovanje, ter omenil, da se voli nov načelnik in pet nadomestnih odbornikov. Predno se je volitev vršila, oglasil se je k besedi krojaški mojster A. Weiss; povdarjal je, kako važnega pomena so obrtne zadruge ter prav toplo priporočal deželno in državno zvezo obrtnih zadrug, kakor tudi ločitev obrtne od trgovske zbornice v samostojno obrtno zbornico ter ustanovitev samostojne bolniške blagajne mojstrov in pomočnikov. Mizarski mojster M. Malovič je priporočal da bi obrtna zadruga ustanovila zalogo suovin.

Klobučarski mojster D. Frančič je obširno govoril kako važna je obrtna organizacija, s katero

bi bilo moči jako veliko doseči, omenil je, da je obrt premalo zastopana pri občinskih odborih ravno tako v deželnem in državnem zboru. Posebno je povdarjal kako važnega pomena je trgovinska in obrtna zbornica, v kateri je veliko premalo zastopan obrtni stan. Ko-nečno je priporočal tovarišem slogo, ker v slogi je moč.

Na to se je vršila volitev in je bil izvoljen za načelnika D. Frančič za nadomestne odbornike M. Malovič, F. Ciber, J. Mikolič, D. Stefa-novič in J. Appe.

H koncu se je novo izvoljeni načelnik zahvalil za izkazano mu zaupanje, ter obljubil, da bode svoj častni posel vestno in pošteno izvrševal in je sklenil zborovanje s trikratnimi „slava“ cesarju Franc Jožefu I.

Tak je sedaj istiniti položaj. Preteče nevarnosti rešiti se moremo obrtniki le v tem slučaju, ako opu-stivši svojo vkoreninjeno zaspanost nemudoma vsi kakor eden z vso odločnostjo nastopimo proti požreš-nemu kapitalizmu.

Zadruga bo gojila čut obrtniške skupnosti ter krepila stanovsko čast s tem, da se bo strogo držala združnih pravil in varovala svoje društvenike vsake slepilne konkurence, da bi prišli obrtniki do zaželjene boljše bodočnosti.

Sploh je zadruga izrekla grajo proti poslancu Višnikar-ju, ker se je v deželnem zboru potego-val za ohranitev krošnarstva na Kranjskem, s katerim se podpira kapitaliste in vničuje male obrtnike. Proti takemu ravnanju poslanca se bo pri vsaki priložnosti z vso odločnostjo protestiralo.

Domače vesti.

(Umrli) je na Dunaju za operacijo grof Adolf Thurn, posestnik gradu Zalog. Pokopali ga bodo blizu Dunaja poleg svojih starišev.

(Frančiškanska provincija) sv. Križa je obhajala dne 24. m. m. v Ljubljani kapitelj, pri ka-terem je bil izvoljen za provincijala zopet preč. P. Konstantius Luser, za kustosa P. Hugolin Sattner, za definitorje pa P. Placid Fabiani, P. Nikolaj Me-znerič, P. Angelus Mlejnik, P. Avrelj Knafelj. — V novomeškem samostanu ostane poprejšnji gvardijan preč. P. Otokar Aleš in poprejšnji vikar preč. P. Inocenc j Koprivec; P. Gothard Podgoršek gre za gvardijana v Nazaret, P. Nikolaj Traven na sv. Goro za magi-stra novincev in vikarja. Sem pa pride P. Frančisek Blanko Kavčič. — Bivši gvardijan v Brežicah preč. P. Salezij Vodošek gre v Ljubljano, na njegovo mesto pride P. Nikolaj Meznerič. V Novi Štifti pri Ribnici znani božji poti M. B. ustanovi frančiškanski red drugo leto redovno naselbino.

(Na novomeški gimnaziji) je bila ustmena matura 18., 19. in 20. julija. Delalo jo je 17 osmošol-cev. Predsedoval je g. deželni šolski nadzornik P. Končnik. Trije so dobili odliko: Anton Detela iz Ljubljane, Fran Kralj iz Kroke in Jožef Wolf iz Luckenbacha na Pruskem, klerik stiškega samo-stana. Osem drugih je prestalo zrelostno preskušnjo z ugodnim uspehom, pet so jih odložili za dva meseca enega za celo leto.

(Dela za vodovod novomeški) vrlo na-predujejo. Za reservoir pri Božjem grobu je zemlja skoraj popolnoma izkopana in se kmalu prične z beto-niranjem. Jarki za cevi so izkopani ali tudi izstreljeni nekako do polovice daljave do studenca. Položenih je že tudi dokaj železnih cevij. Upravičeno je torej upanje, da bo vodovod za mesto gotov do jeseni.

(Vsem blagim dobrotnikom), ki so za nekega revnega abiturjenta zložili lepo svoto 34 K 10 v, bodi tem potom izrečena najpristrčnejša zahvala.

(Izredni občni zbor) kat. pol. društva za Novo mesto in okolico vršil se bo 5. avgusta ob 11. uri v dvorani rokodelskega doma. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Skupščina) podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu bode v ponedeljek 5. avgusta ob 8. uri zvečer v gostilni gospe Tučkove. Vspored navadni. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

(Prašičja razstava v Novem mestu.) Kakor smo izvedeli, priredila bode naša kmetijska družba letošnji jesen v Novem mestu prašičjo razstavo, pri kateri se bode delilo premije. Opozarjamo na to vse naše prašičjereje, da se pravočasno prijavijo za razstavo. Pokazati treba, v koliko smo napredovali od zadnje razstave, ki se je vršila l. 1894. tedaj pred sedmimi leti.

(Premovanje mrjascev v Št. Jerneju.) Poroča se nam, da se bo vršilo v Št. Jerneju letošnjo jesen premovanje mrjascev. Pozdravljamo to namero, ker je treba prav v tem kraju najbolj skrbeti za to, da se redi zadosti mrjascev in takih živali, s katerimi je res mogoče vplivati na zboljšanje reje. Želeti bi bilo, da se pri tej priliki razdeli med ondotne gospodarje tudi nekaj mladih in lepih mrjascev.

(V Ajdovcu) so imeli lepe slavnosti: Dne 21. julija je daroval novo sv. mašo č. g. Frančišek Vidmar, dne 28. julija č. g. Frančišek Grivec. Isti dan je obhajal syoyo zlato mašo preč. g. Frančišek Grivec, strijc novomašnika. Vsi trije so domačini. Pač redka slavnost in velika čast za župnijo!

(Prostovoljno gasilno društvo) v Skofji Loki obhaja dne 4. t. m. slavnost 25letnice ustanovljenja.

(Toča) pobila je 23. julija skoraj vse poljske pridelke zlasti pa trtje in žito od Draganjega sela proti Podljubnjem in Podgradu. Skoda je znatno velika.

(Razglas!) S tem se daje na obče znanje, da zamorejo vinogradniki, kateri nameravajo letos prositi za neobrestne predjeme na podlagi zakona z dne 28. marca 1892. št. 68 drž. zak. v svrhu zopetnega zasajanja svojih po trtni uši opustošenih vinogradov, svoje prošnje vložiti pri podpisnem okrajnem glavarstvu od sedaj naprej do 12. septembra t. l. — Na take prošnje, ki bodo po preteku tega roka dosepele, se ne bode oziralo. — Gledé izgotovljenja prešenj naznani se, da jih je treba sestaviti z uporabo posebnih tiskovin, ki jih vsak prosilec dobi brezplačno tuuradno. — Vsakdo naj pazi na to, da bode prošnji priložil takšen izpisek iz zemljiških knjig, v katerem je dotičnik tudi zaznamovan kot lastnik zadevnih vinogradov. — Vže plačani dolgov naj se pustijo izbrišati. — Zastran drugih dolgov naj se priloži prošnji „prednostno izjavo“ dotičnega upnika ali naj se zemljišča takšne vrednosti zastavi, da bode naprošeno posojilo dovoljno zavarovano. — Prošnji je dalje priložiti posestno polo in načrt, kako se bo vršilo delo in prevdarek stroškov.

Razne vesti.

*(Rešitev po križu.) Mlada gospica, učiteljica na neki new-yorški šoli je nenadoma zbolela na očeh in vsled tega izgubila službo. Zdravnik jej naznani, da bo najbrže popolnoma izgubila vid, ker

operacija, katerej se bo morala podvreči je tako nevarna, da se posreči le enkrat v tisoč slučajih. Nesrečnica je bila silno potrta in izgubila ves pogum. Bivala je pri svojih sorodnikih, ki so živeli v šestem nadstropji velike hiše in sklenila je, narediti konec svojemu trpljenju in skočiti skozi okno. — O polnoči, ko je bilo vse mirno v hiši, je odprla okno. Že stopi na okno da se pripravi na osodepolni skok. V tistem trenutku se prikaže razsvetljeni križ na cerkvi sv. Avgušтина, ki ga je poprej zakrival oblak in dekle, dasi slabih očij, je dobro razločevala svetli križ v temnej noči. Ta pogled jo je pretresel, stopila je nazaj, zdrsnila na kolena in začela moliti „Teda sem čutila — je pravila kasneje — da sem rešena in da bom ozdravila.“ — Tako se je tudi zgodilo. Operacija se je posrečila in sedaj hvali vsaki dan sveti križ, ki jo je rešil časne in večne smrti.

*(Mladi junak.) — Dvanajstleten deček je nastopil mornarsko službo na angleškem parniku. Komaj je bila ladja zunaj na morju, že so mornarji mladiku ponujali kozarček žganja. „Prosim, oprostite“, pravi deček, „jaz ne pijem žganja“. Mornarji se smejejo, prisiliti ga pa ne morejo, da bi pil. Ko to zve kapitan, reče dečku: „Hočeš biti pravi mornar, moraš žganje piti“. „Oprostite, gospod kapitan“, odgovori deček, „rajše nočem biti mornar“. Kapitan ni bil vaje, da bi se mu kdo ustavljal. Ukaže tedaj mornarju: „Na, vzemi vrh in nasekaj ga po hrbtu; bomo videli ali se uda“. Mornar z veseljem uboga in pretepa reveža. „No“, vpraša kapitan, „boš pil ali ne?“. „Prosim“, odgovori deček, „ne morem tega storiti“. „Tako, smrkolin, tedaj splezaj brž do vrha jambora, ter ostani tam celo noč“. Ubogi deček prestrašen uboga. Drugo jutro se kapitan spomni dečka, ter mu zakliče: „Ho, splezaj dol!“ Deček ne odgovori. „Ali nelišiš?“. Zopet nič. Pošlje mornarja pogledat, kaj je z dečkom. Mornar ga znajde na pol zmrzlega. Revež se je z obema rokama oklenil jambora, tako, da ga je mornar komaj rešil. Nesel ga je na ladjo kjer so ga toliko časa drgnili, da se je zavedel. Kapitan mu ponudi kozarček konjaka. „Prosim, kapitan, ga ne morem. Povedal bom zakaj; ne zamerite mi. Doma smo bili srečni, pa oče se je udal pijači. Denarja ni bilo več za kruh. Slednjič so nam prodali hišo z vsem. To je mater tako užalilo, da je začela hirati in je umrla. Malo pred smrtjo me je poklicala, ter mi rekla: „Ivan, ti veš, kaj je naredilo pijančevanje iz tvojega očeta. Obljubi svoji umirajoči materi, da ne boš nikoli pil opojne pijače. Rada bi te videla obvarovanega pred to proketo strastjo, ki je tvojega očeta pogubila“. O, gospod kapitan, hočete li, da bom nezvest obljubi, ki sem jo storil umirajoči materi.“ Te besede so kapitana ganile do solz. Vzel je dečka v svoje naročje, ter rekel: „Ne, mali junak! Le drži se obljube, in ako te bo še kdo silil piti, povej meni, jaz te bom branil. Za trpljenje, katerega sem jaz kriv, imaš tu bankovec, stori ž njim kar hočeš“. Kapitan mu podari papir za 125 kron.

*(Obe nogi je odkosil) svojemu edinemu sinčku kmetovalec Eck v Pennsilvaniji s kosilnim strojem. Deček je prišel za njim na travnik in je kobacal po visoki travi, oče ga ni opazil. Noži so mu odrezali obe nogi pod členki. Čez dve uri je vsled izkrvavljenja umrl.

*(Vodna moč na zemlji.) Po približnem računu znaša vodna moč na vsej zemlji 100.000.000.000 konjskih močij. Ko bi se vsa ta moč izrabila, bi se ne potrebovalo nobenega centa premoga več.

* (Korist streljanja proti toči.) Dne 8. julija so pokrili strašni oblaki vso buzetsko okolico v Istri. Vse strelne postaje so začele streljati, izvzemši dve; čim je na vseh postajah padal le dež in le kako zrno toče vmes, je v onih dveh krajih, kjer niso streljali, padala suha toča, ki jim je uničila pol sadu. — Pri postaji Flabetići ni padala toča, dokler so streljali; potem pa se je strellec ustrašil groma in strele ter je zbežal domov. Takoj je začela padati toča, ki je zlasti okrog Marezig naredila ogromno škodo.

* (50 kur da več dobička, nego ena krava.) Pred kratkim je nek strokovni list v Ameriki vspodbujal svoje bratce k premišljevanju, ali ni boljše rediti 50 kur kakor eno kravo. Navedel je slučaj, da je nekemu kmetu dala ena krava za 144 dolarjev mleka; od 50 kur je pa sprejel za jajca 150 dolarjev. Krmljenje krave je veljalo 52 dolarjev, 50 kur pa samo 20 dolarjev: cena gnoja je bila v obeh slučajih enaka, ali stroški za postrežbo krav so bili veliko večji kakor za postrežbo kur, tako, da se je boljše izplačalo rediti kure nego krave.

* (O preganjanju kristjanov na Kitajskem) predava sedaj v Kolinu ugleden frančiškan P. Athanasius Götte. Frančiškanski red deluje sedaj na Kitajskem v devetih škofijah s 130 patri. Pet teh škofij je sedaj popolnoma opustošenih, 1000 cerkva zgubljenih, nobena cerkev ali hiša ni ondi ostala cela. Guverner t. j. poglavar provincije Santang je bil sovražnik cerkve. Povabil je k sebi 70letnega škofa, naj pride z duhovščino k njemu v Yamen, kjer bode dobil varstvo. Duhovščina mu je verjela in prišla je v Yamen. Guverner jo je prijazno sprejel in jo peljal k obedu. Tu so se skoro pričeli grozni prizori. Tri ure so Kitajci zasramovali starega škofa in katoliško duhovščino ter jo pozivali, naj zataji svojo vero. Ker Kitajci niso na svoje nesramne zahteve dobili odgovora, potegnil je guverner meč in zabodel vse katolike, katere je prej prijazno povabil v goste. Nato je šel guverner s 300 vojniki v škofovo rezidenco ter se v prvi vrsti spravil nad sirotišnico. Redovne sestre in otroke peljali so v samostanski vrt. Za redovne sestre so napravili na vrtu stebre. Sestram so nečloveški guvernerjevi prijatelji raztrgali obleko in jih nataknil na stebre. Otroke so Kitajci postavili v vrste in guverner je zapovedal vojakom, naj te vrste naskočijo z golimi bajoneti. Na bajonetih nasajene otročice so kitajski vojaki z divjim upitjem nosili po vrtu, metali jih proč od sebe ter jih zopet nasajali na bajonete. Ko je guverner dovršil ta krvava dejanja, poiskal je bogoslovce. Tem so vojaki odpirali s silo usta ter jim v usta vliвали kri priče la teči pri ušesih in nosu. Potem so Kitajci tudi bogoslovce nasadili na kole. Pri vseh teh mukah ni noben katolik in nobena katolikinja odpadla od svoje vere! Beda mej katoliškimi frančiškani na Kitajskem je sedaj nepopisna. Poslali so v Evropo P. Atanazija, da jim izprosi pomoč.

* (Osli po vinogradih.) Zdravnik doktor Hoerber piše, kako različni so ljudje v sicer enakih okolnostih, če že v mladosti pretežka dela opravljajo. Ob Reni se stekata dve dolini. Po obeh dolinah so iste razmere. Ljudje so vinogradniki. V prvi dolini so ljudje suhi, bolehn; mnogo ljudi je pohabljenih. Zakaj? Delo po vinogradih je težavno; posebno utrudljivo je prenašati bremena po bregovih do 100 ali več metrov visoko. Taka dela nalagajo večinoma

mladini. Ti ubogi otroci komaj zmagujejo to težo in lezeje in plezajo po strmih potih navkreber. Ali je čudno, če moči omagajo? Ali ni naravno, da se jim udje zakrivijo in da ostanejo vsi pohabljeni? — V drugi dolini je bilo prav tako. Pred sto leti pa je živel tam župnik, ki je skušal zlo pomanjšati. Nakupil je nekoliko oslov v Italiji in Španiji, pregovoril nekaj kmetov, da so isto storili, in navadil ljudi, da so odslej osli prenašali bremena po bregovih. Ljudje so se kmalu prepričali, kako koristni so jim osli, in sedaj ni posestnika, da bi ne imel para dolgouhih živalic v svojem hlevu. Ljudje ne trpé več toliko; denar se jim je že stokrat izplačal. Ker so zdravi in čvrsti, lahko pridno delajo in se precej imoviti. Ali bi bilo to po naših vinogradih nemogoče? Ali bi ne bilo misliti na osle zlasti pri prenašanju gnoja v vinograde, ker smo se prepričali, da brez gnojila tudi vinogradi ne prospevajo? Sicer bi pa potrpežljiva žival pomagala tudi pri poljskem delu. Malih voženj na polju ne primanjkuje nikdar.

* (Poplačano zaupanje.) Skotski škof je moral na svojem potovanju po velikem gozdu prenočiti pri ubogi družini, o kateri ni vedel, ali je katoliška ali protestantska. Mati — kakor se je videlo, vdova — je vzprejela prav lepo neznanega tujca in ga pogostila, kolikor je mogla. Pri kosilu je opazil preoblečeni škof, da je vsa družina žalostna in vznemirjena. Na njegovo vprašanje, kaj je temu vzrok, odgovori žena: „Kaj bi ne bili žalostni! V sosednji sobi leži stari oče za smrt bolan, pa se noče kar nič pripraviti za zadnjo uro“ — „Ali bi mogel k njemu?“ vpraša škof. — „Zakaj ne“, odgovori vdova, ter ga pelje v sosedno sobo. Škof spozna, da je bolnik pri koncu, zato pravi starčku: „Saj veste, da moramo vsi umreti in vaša bolezen je zelo nevarna.“ — „Rečem vam“, pravi bolnik, „da ne bom še umrl; ni mogoče.“ — In tako je ponavljal vedno, ko ga je škof opominjal, naj misli na smrt. Naenkrat upre bolnik svoje oči v škofa, ga opazuje nekaj časa potem pa pravi: „Ali ste katoličan?“ — „Da“, odgovori ta. — „Potem vam hočem povedati, zakaj še ne bom umrl.“ Tu zbere starček vse svoje moči, se vzravna na postelji in začne s slabim glasom: „Gospod, tudi jaz sem katoličan. Od svojega prvega sv. obhajila do danes nisem pozabil noben dan prositi Prečisto Devico, naj me ne pusti umreti brez pomoči katoliškega duhovnika. Mar mislite, da mora ostati Marija gluha in trda do prošnje, katero sem opravljal vse svoje življenje? To ni mogoče! Ne, jaz še ne bom umrl!“ — Ganjen odgovori škof: „Tvoje molitev je uslišala Devica Marija; ta, ki s teboj govori, je tvoj škof!“ Kako je bil oveseljen starček! Opravil je s poveljem in nato rekel: „Sedaj bom pa umrl!“ Kmalu potem zatisne oči in umrje. — O Marija, da bi se vsi zatekli k tebi in te prosili za srečno zadnjo uro! Nihče še ni bil neuslišan, kdor se je zatekel k Tebi!

* (Kakoršen glas, tak odmev.) Peljal se je nedavno duhovnik iz Kremza na Dunaj. Ž njim se je peljal tudi krivonosni Izraelec — po domače jud. Začneta se prijazno meniti. Toda s časom postaja Hebrejec vedno bolj predrzen in zbadljiv. Ko zagledata skozi okno prijazni, vabljivi samostan Göttweig, vpraša jud zasmehujoč: „Kaj postane neki iz tega 'kloštra', ko bodo samostani splošno odpravljene?“ — „Ječa in kaznilnica za jude“ se je oglasil nagli odgovor duhovnikov, ki je dobro zadel, kajti jud je molčal potem vso pot in mirno sedel v kotu.

Smešnice.

(Pred sodnijo.) Sodnik: „Ali ste z obtožencem kaj znana?“ Priča: „O seveda! — Sva že delala nekoč pri neki banki skupaj.“ Sodnik: „Kdaj je bilo to?“ Priča: „Lansko spomlad, ob treh ponoči.“ Sodnik: „Dobro, vsedita se skupaj!“

(Prevara.) Knjigovodja v trgovini: „Na to gospico, ki je sedaj kupovala ono rudeče blago, sem gotovo napravil dober utis, ker je večkrat pogledala na me?“ Trgovski pomočnik: „To ne, samo prave rudeče barve mi ni znala imenovati, pa je kazala na vaš nos!“

(Nekaj posebnega.) Gostilničarju je prinesel mali strežaj kozarec piva in ko mu to ni dišalo je rekel: „Ti si pivo zbrozgal, kaj pa misliš, nesnaga mala, jaz nisem gost.“

(31. v mesecu.) A: „Ali hočete z nama igrati?“ — Mi namreč čakamo tretjega... B.: „Hvala, jaz pričakujem — prvega.“

(Umetna ogorčenost.) Ropar (ki je odvezl revnemu turistu samo dve kroni): „Z dvema kronama hodi ta postopač po gozdu, ali ne zasluži, da se ga pretepe?“ Turist (prestrašen): „Oprostite, jaz vendar nisem vedel“... Ropar: „Česa niste vedeli? Tepec, ali ni vsak dan v časopisih, da smo v tem gozdu roparji“...

(Ženitna ponudba.) „Diurnist, lep, mlad, pošten fant se želi poročiti s kako mlado, lepo deklico; umetnice v stradanju imajo prednost.“

(Sprememba.) A: „Kako je tvoji ženi?“ B.: „Do sedaj je bila na smrt bolna, sedaj je pa smrtno nevarno — zdrava!“

(Baharija.) Oče: „Tvoje stanovanje je vlažno!“ Sin (dijak): „O, to je samo sedaj pred izpitom, — preveč se potim pri učenju.“

(Otročje.) Mala Berta (po pogrebu babice stikajoča po le te omari): „Za božjo voljo, mama, babica je pa očali pozabila!“

Darovi za novomeško dijaško kuhinjo.

Neimenovana 5 K, g. Otmar Sever 10 K, dobrotniki iz mesta in Kandije za mesec julij 57 K, g. dr. J. Schegula 25 K, Slavni mestni zastop Rudolfovo 100 K, g. kapel Fr. Zorko 6 K, slavna posojilnica v Žužemberku 40 K, Preč g. kan. in dekan M. Tavčar 20 K.

Loterijske številke.

Trst	28. junija	40	28	30	36	15
Gradec	6. julija	8	11	18	28	53
Trst	13. „	24	52	4	38	30
Gradec	20. „	88	12	22	82	51
Trst	27. „	8	68	81	47	43

Učenca od 14. leta naprej sprejme v učenje za stavbeno in pohišteno mizarstvo

Matko Malovič v Rudolfovem.

Oklic.

Firm. 85/1.

Gen. I.—67/6

Podpisana trgovska sodnija naznanja, da se je pri obstoječi tvrdki „hranilnica in posojilna v Semiču, registrirane zadruga z neomejeno zavezo“ v zadrugnem registru izvršil izbris izstopivšega člana načelstva g. Andreja Lavriča in vpis novoizvoljenega člana načelstva g. Adolfa Knola kaplana v Semiču.

C. kr. okrožno sodišče v Rudolfovem oddelek I.,
dne 10. julija 1901.

Oklic.

Firm. 83/1.

Podpisana trgovska sodnija naznanja, da se je na podlagi pravil z dne 19. junija 1901, iz katerih se je določba § 10 II. odstavka kot nedopustna izključila, izvršil v zadrugnem registru vpis tvrdke „Narodna hranilnica in posojilnica v Radečah, registrirana zadruga z neomejeno zavezo“, ter vpis članov prvega načelstva gg.:

Načelnik Viljem Brun Schmid, posestnik valjičnega mlinarstva v Radečah; njegov namestnik Vendelin Küssel, c. kr. davkar v Radečah; Davorin Podlesnik, trgovec v Radečah; Juri Koz, posestnik v Radečah; Mihael Trbovc, posestnik v Radečah; Vincenc Medved-Plaser, posestnik v Radečah in Alojz Drmelj, posestnik v Boštanju.

Namen zadruge, ki ima svoj sedež v Radečah je:

- prejemati denar (hranilne vloge) na obresti;
- dobivati si denarna sredstva s svojim zadrugnim kreditom in
- dati posojila.

Svoje sklepe razglasi načelstvo po potrebi z oznanili, v uradnici nabitimi. V imenu zadruge podpisuje načelstvo na ta način, da se podpišeta dva udeležena pod firmo, katera naj bo pisana ali s pečatom natisnjena.

Vabilo na občni zbor, ki se redno sklicuje enkrat v letu, in sicer do konca marca se mora najmanj osem dni prej razglasiti v časopisu „Slovenski narod“, „Rodoljub“, in „Domovina“ in se mora ob enem naznaniti dan, ura, kraj in dnevni red občnega zbora.

C. kr. okrožna sodnija v Rudolfovem, oddelek I.
dne 10. julija 1901.

Oklic.

Firm. 76/1.

Gen. I.—37/7.

Podpisana trgovska sodnija naznanja, da se je pri obstoječi tvrdki „posojilnica za Sodražico in okolico. reg. zadrugi z neomejeno zavezo“ izvršil v zadrugnem registru izbris umrlega člana načelstva Jožefa Vesela in vpis novoizvoljenega člana načelstva Ivan Pirca trgovca in posestnika v Podklancu št. 10.

C. kr. okrožna sodnija v Rudolfovem, oddelek I.
dne 10. julija 1901.

Oklic.

Firm. 79/1.

Gen. I.—40/10

Podpisana trgovska sodnija naznanja, da se je v zadrugnem registru pri obstoječi tvrdki „Kmetijsko društvo v Žužemberku registrirani zadrugi z omejeno zavezo“ izvršil izbris sledečih članov načelstva gg.: Zavodnik Karol, Grčar Ignac, Kadunc Janez, Tavčar Mihael, Štupar Franc iz Podlipa, Poljak Martin.

C. kr. okrožna sodnija v Rudolfovem, odd. I.
dne 10. julija 1901.

Zahvalo

vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za nebrojne dokaze iskrenega sočutja ob času bolezni in smrti, kakor tudi za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu naše predrage matere, ozir. sestre, matere in tašče, gospé

Roze Darovec roj. Dejak

izreče

žalujoča rodbina Kovačeva.

GOTNAVAS, 20. julija 1901.

(203)

Javna zahvala.

Preblagorodni gospod Dr. Robert Goriany in milostljiva njegova soproga blagovolila sta izročiti podpisnemu županu povodom njune srebrne poroke svoto 200 K v razdelitev med občinske ubožce. Za ta blagodušni dar izreka podpisani župan blagima darilcema pristrčno zahvalo.

V Kandiji, dne 13. julija 1901.

Jos. Zorc,
župan občine Šmihel-Stopiče.

Jos. Medved

trgovec v Novem mestu

priporoča svojo veliko zalogo raznega vina. Odda se najmanj 56 litrov.

Kupim tudi zdrave sode ki drže 1 do 3 vedre. (181-3)

Hiša in gostilna (183-2)

katera je na novo izvidana tik deželne ceste v Kandiji blizu Novega mesta št. 8 je iz proste roke na prodaj. Proda se z vso gostilničarsko pripravo; daje se tudi gostilno v najem. Katerega veseli kupiti ali v najem vzeti, naj se oglasi osebno ali pismeno pri

Alojziju Rajecu, urarju v Novem mestu.

350 lepih hrastov

blizo okrajne ceste je na prodaj. — Več se izve v grajščini Bajnof pri Rudolovem. (192-2)

Učenca

s poštene dolejske rodbine, 15—16 let starega, vsprejme takoj pod ugodnimi pogoji v pouk Franc Schifrer, sedlar in rimar v Kranju. (209-1)

V grajščini Pogance je na prodaj

večja množina jabelčnika.

Oddaja se tudi na veder. (188-2)

Nova lepa kapelica

notranja visokost in širokost 63×34 cm, primerna za kip Praški Jezus, sv. Anton itd. je ceno za dobiti v J. Krajec nasl. knjigarni v Novem mestu. (208)

Najboljše, najcenejše in najhitrejše

kosilo in večerjo

napravi vsaka gospodinja iz „Ilirskih testenin“ kakor so nudeljni, rezanci, makaroni itd., ktere so pa le zanesljivo prave v škatlah po ½ kg z napisom:

Prva kranjska tovarna testenin
Žnideršič & Valenčič JI. Bistrica.

Zahtevajte jih v vseh prodajalnicah jestvin. * * Ne pustite se varati, da so morda druge enako dobre kot naše.

Ceniki trgovcem zastoj in franko.

(198-1)

Zahtevajte jih v vseh prodajalnicah jestvin.

Ceniki trgovcem zastoj in franko.

Jako fine vizitnice

po nizki ceni izvršuje v najkrajšem času tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Za zidanje ceste v Trebnjem

sprejema tvrdka Rostock in Häffner

delavce-težake

v gostilni pri Rozmanu v Trebnjem.

(195-2)

Matija Žgur,

stavbeni mojster v Novem mestu št. 72

izvršujem vsa zidarska dela prav solidno in po jako nizki ceni. Priporočujem se najuljudnejše slavnemu občinstvu in visokočastiti duhovščini v blagovoljno naročitev. (164-4)

Učenec,

poštenih starišev in lepega vedenja, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom

(201-1) Franceta Pavlina, v St. Rupertu Dolenjsko.

Učenca

z dobrimi šolskimi izobražbami, poštenih starišev sprejme v poduk v prodajalno z mešanim blagom

(202-1) Friderik Skušek v Metliki.

Mesarski učenec

se sprejme takoj pod ugodnimi pogoji pri

(204-1) Jos. Hrovat ml. Žužemberk št. 7.

VINO

lastnega pridelka iz vinogradov na Trški gori prodaja v večji in manjši množini

Franc Seidl, v Rudolfovem.

Knjigotržnica J. Krajec nasl. v Novem mestu priporoča prečast. gospodom duhovnikom svojo bogato zalogo raznovrstnih

prekrasnih podobice

po različnih cenah za dabo kolekture. (206)

Janez Jax-a

najstarejša
in največja
tovarniška zaloga

šivalnih strojev

v Ljubljani, Dunajska cesta št 13.

Zastopnik za Dolenjsko:
Friderik Skušek,
trgovec v Metliki. (210-46)

Brata Appe

v Kandiji pri Novem mestu na Dolenjskem.
priporočata prečast. duhovščini in sl. občinstvu
vsakovrstne lončene izdelke.

V veliki izberi imata v zalogi raznovrstne lončene
pečli, štedilnike (Sparherde) s kahljicami, izdelujeta
kopelne kadi, nasade za dimnike itd. Vsi njihovi iz-
delki so ognjeprotivno preizkušeni in iz-
vršeni trpežno. — Preskrbljujeta postavljanje
pečij in štedilnikov, istotako prenavljanje
in popravljanje le po izurjenih, zanesljivih, dela
veščajih pomočnikih, po najnižji konkurenčni ceni.

Vsaka kahljica, katera vsled ognja tekom dveh
let počli, nadomesti se z drugo. (191-2)

— Po dogovoru plačuje se tudi na obroke. —

Mlinar in žagar,

tudi oženjen in z otroci dobi službo v mlinu in na
žagi Janeza Pečaverja v Poljancih pošta Toplice.
Mlin in žaga se da tudi v najem — Ravno tam dobi
tudi službo en hlapec pri konjih. (100-1)

P. n.

(116-8)

Slavnemu občinstvu in gostilničarjem
uljudno naznanjam, da sem iz svoje že dobro
znane zaloge pive v sodčih letos začel pro-
dajati tudi

pivo v steklenicah po pol litra.

En zaboj s 25 steklenicami velja samo 4 krone.
Imam tudi v zalogi izvrstna istrska vina od
32 kr. liter naprej.

Z odličnim spoštovanjem

Anton Jakaz, založnik Steinfeldske pive
bratov Reininghaus v Gradcu.

NOVO MESTO, 14 aprila 1901.

Podpisani naznanja, da se preseli
konec meseca julija t. l.

V svojo odvetniško pisarno

v hišo št. 2, v kateri se nahajajo uradi
c. kr. okr. glavarstva v Rudolfovem poleg
stare kresije.

Rudolfovo, 26 junija 1901.

(180-3)

Dr. J. Schegula.

**Vsaka
gospodinja
in mati**

se mora blagrovati,
katera rabi z ozirom
na zdravje, varčnost
in dobri okus Kath-
reiner Kneippovo =
sladno kavo (pristno
samo v znanih izvir-
nih zavitkih). ==

Prodaja vina.

Grajsčina Bajnof pri Novem mestu ima še večjo
množino prav dobrega vina domačega pridelka iz
Trške gore na prodaj. Cena mu je 13, 14, 15 glđ.
1 estereih to je 40 bokalov. — Odda se v večji in
manjši množini. (131-5)

**Janez Jax
& sin**

Ljubljana
Dunajska cesta 17.
(182-3)

Zastopnik

za šivalne stroje in kolesa:

F. Skušek v Metliki.

Najbolj izvrstne, priznane najboljše

jeklene pluge z 1, 2, 3 in 4 lemeži,
travniške in za mah, klepne in
brane, dijagonalne,
valjarje za polje iz jeklene ploščevine, gladke
in robate,

sejalne stroje „Agricola“,
stroje za košnjo trave, detelje in žita,
grablje za seno in žito,
priprava za obračanje sena,
patentovane sušilnice za sadje in sočivje,
stiskalnice za vino in mošt
in sploh za vse namene,

mline za grozdje in sadje, stroje za robljanje,
samodelujoče

patentovane brizgalnice za trsje,
zelenjad in pokončavanje uši

„Syphonia“,

premične štedilne peči, (74—10)
priprave za parjenje živinske krme,

izdeluje in razpošilja po najnovejši sestavi

Ph. Mayfarth & drug.

c. kr. edino priv. tovarna kmet. strojev, livarna in fužina na par

Ustanovljeno l. 1871.

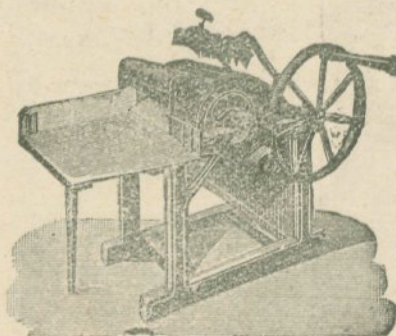
DUNAJ, II, Taborstrasse št. 71.

750 delavcev.

odlikovan z nad 450 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami na vseh večjih razstavah.

Obširni ceniki in mnogoštevilna priznana pisma zastoj. — Zastopniki in prekupei se iščejo.

mlatilnice,

z obročasto
pripravo za
mazanje,
ročne, na ge-
pel in na par,
vsakovrstne
gepelne
za vprego
1 do 6 živalij,
najnovejše

žitočistilnice,

trierje, robljače za koruzo,
stroje za napravo krme-rezanice,
stroje za mečkanje žita in rezanje repe.
stiskalnice za seno in slamo,
ročne, premične in nepremične,
kakor sploh vse poljedelske stroje

V pomoč Salezijancem!

Žrebanje nepreklicno 30. dec. 1901.

Efektivna loterija

za zgradbo zavetišča in odgojevališča
v Ljubljani.

Srečka 50 vinarjev.

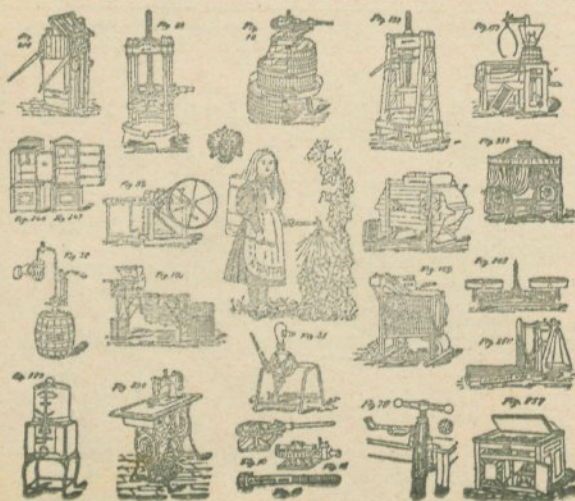
Srečke se dobivajo v odborovi pisarni v Ljubljani,
Gospodne ulice in v knjigarni J. Krajec nasl. v Novem
mestu. — Razprodajalcem popust. (193—2)

Lepa zidana hiša v Kandiji št. 19.

tik državne ceste in novega mosta v najboljšem stanu
s 5 sobami, 2 kuhinjam, kletjo in vrtom je takoj pod
jako ugodnimi pogoji prodati. — Natančneje se izve
ravno tam pri lastniku Karl Fischer-ju. (189—2)

Prodajalna v Novem mestu

v kateri se je mnogo let in z uspehom s specerijskim
blagom tižilo, je z vso opravo v najem dati. — Več
pove iz prijaznosti opravništvo „Dol. Nov.“ (179—3)

IVAN SCHINDLER,

DUNAJ, III. Erdbergstrasse št. 12

razpošilja gratis in franko kataloge v slovenskem jeziku
z več kakor 400 slikami o vseh vrstah aparatov za stroje,
potrebni predmetih za kmetijstvo, vinarstvo, za obrtne
in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod.

● Za reelno postrežbo se garantira. ●

Ugodni plačilni pogoji.

Solidne zastopnike se išče,

(127—7)

IVAN SCHINDLER,

ces. kralj. priv. lastnik.

DUNAJ, III. Erdbergstr. št. 12.